

Budapest
1970. december 4.

Igen Tisztelt Kedves Professzor Ur!

A napokban kaptam meg a Milliyet-et, melynek elküldésével nagy örömet szerzett számunkra Professzor ur. Nem is tudok kellő szavakat találni a "Turkoloji ve Macaristan" című cikkének megköszönésére. Jóleső volt számunkra mindaz a méltatás és elismerés amit a Török Tanszékről írt Professzor ur. Számomra pedig külön megtiszteltetés volt, hogy az előadásommal ilyen behatóan tetszett foglalkozni. Igazán őszintén csodálom, hogy Professzor ur előadásomból egyszeri hallás után mindent/még az idézett évszámot is!/ ilyen pontosan megjegyzett és emlékeztében tartott.

Talán megkapta Professzor ur közben azt az ujságkivágást amit ~~közben~~ én is elküldtem; nem tudom valóban nem lehetne-e egy tankönyv-egyeztető bizottságot létrehozni, mint azt nyilatkozatomban javasoltam, hogy közösen megvizsgáljuk miként írják és tanítják a történelmet Törökországban, illetve Magyarországon. A történelem egyes korszakainak megvitatása és az események értelmezésének kellő összhangba hozása, úgy hogy mind a két országban előítélettől mentesen tanítsák a történelmet, hosszadalmas évekre nyúló munka volna. Ilyen vegyes bizottságok azonban Európa egyes államaiban már működnek. Elnézését kérem amiért ennek elmondásával ennyit fárasztottam Professzor urat, amikor lehetséges, hogy mindezeket Professzor ur nem tartja sem célszerűnek, sem megvalósíthatónak.

A "Turkoloji ve Macaristan" című cikket még egyszer megköszönve, kérem Professzor urat fogadja mély tisztelet őszinte kifejezését. Minden jót kíván, készséges hive, *ellerinden öperim*

Károly Nagy Gus